

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 101
JŪNIJS
2020

Pavasaris atnesis pārmaiņas pagasta pārvaldē

Mīļie pagasta iedzīvotāji! Sen gaidīts mirklis, ilga neziņa, par to, kurš būs tas cilvēks – vadītājs, ko sauksim par savējo. Noslēdzoties pretendentu atlasei Madonas novada pašvaldības domes 31. marta sēdē deputāti par pārvaldes vadītāju Aronas un Lazdonas pagastos iecēla uzņēmēju REINI SILUPU.

Dzimis, audzis, mācījies Madonā. Absolvējis, Latvijas Universitāti, ieguvis profesionālo bakalaura grādu ekonomikā ar ārejo sakaru struktūrvienību vadītāja kvalifikāciju. Mācoties šo profesiju, guvis daudz praktisku dzīvei noderīgu pieredzi. Līdzšinējā darba pieredze ir saistīta ar darba organizāciju, finanšu plānošanu, uzņēmuma vadību, projektu īstenošanu. Strādājis uzņēmējdarbībā, pilnveidojis vadītāja un organizatora spējas. Realizēti vairāki projekti ārpus Latvijas – Dānijā, Ukrainā un Lietuvā. Tādējādi guvis starptautisku pieredzi, izdevies izveidot labus kontaktus ārvalstīs, kuri var noderēt arī vadot pagasta pārvaldi. Būdam uzņēmējs, pieradis, ka teju viss jādara pašam un jābūt lielai uzticības pakāpei, lai kādu pienākumu deleģētu citam. Tiesa, arī kā pārvaldes vadītājam jāpārzina plašs jautājumu loks, taču ne vienmēr jābūt speciālistam katrā no jomām. Īpašības, kuras palīdzējušas un palīdz dzīvē virzīties uz mērķi, ir neatlaidība, pacietība, nemēdz būt impulsīvs, spēj uz klausīt kritiku, ir saprotošs. Darbības, kuras veic, ir rūpīgi izplānotas, strukturētas, sistemātiskas.

Kādēļ izvēle startēt uz šo amatu? Vienmēr meklējis jaunus izaicinājumus un pieredzi. Patīk būt cilvēkos, komunicēt. Tas nebija viegls lēmums,

bet ļoti izvērtēts un pārdomāts, jo darba galds ir tāda bistama vieta, no kura lūkoties uz apkārtnējiem, reizēm vajag no galda piecelties un paraudzīties, kā viss notiek realitātē, tādējādi var izprast dažādu problēmu cēloņus, un tos sekmīgi risināt. Karjeras ziņā nav lielāka izaicinājuma, kā darbs sabiedrības labā, jo tā ir iespēja uzlabot iedzīvotāju labklājības līmeni pagastos un novada tēlu kopumā. Ja ir iespēja pamēģināt ko jaunu, tas ir jāizmanto, jo nepamēģinot neuzzināsi, kā tas būtu bijis. Pārvaldes vadītāja amats ir pirmā pieredze valsts struktūrās, taču jau šobrīd jūt to, ka pieredze uzņēmējdarbībā ļoti palīdz jaunajā darbā. Patīk, ka pašvaldībā un pagasta pārvaldē ir plašs kolektīvs, kur katram ir sava atbildības sfēra. Katrs ir savas jomas speciālists.

Kopš atrodas amatā, pagājis mēnesis, jau daudzas lietas izpratis, apzinājis dažādas problēmsituācijas – saprot, kādā virzienā jādodas, un tur, protams, palīdz kolēģi, speciālisti un pieredzes bagāža. Pagasta attīstības nolūkos vēlas nokomplektēt darba grupu, izveidot mērķtiecīgu

attīstības plānu un sakārtot darba organizāciju, ieviest savu pārvaldes sistēmu, veidot pievilcīgu un sakoptu ne tikai pagasta tēlu, bet novada tēlu kopumā. Novads ir tik stiprs, cik tā pagasti. Mums ir jāsaprot, ka mēs esam zem viena karoga – zem Madonas novada. Diemžēl liela daļa no problēmjautājumiem nav sistēmiski apkopoti, uzlikti uz papīra, līdz ar to grūtības sagādā veicamo darbu saraksta sastādīšana. Iespējams, pirmie darbības mēneši aizritēs bez spilgtiem, pagastu teritorijās pamanāmiem darbiem. Pirms kaut ko veikt, ir jābūt skaidrai vizijai, stratēģijai, kā rīkoties. Pagasta iedzīvotājiem būs iespēja tikties klātienē sapulcē, lai apzinātu būtiskākās vajadzības. Par tās norisi un laiku tiks ziņots.

Šobrīd veicamo darbu sarakstā ir vienotas mājaslapas modeļa izveide, kas kalpotu kā aktuālās informācijas avots, kā arī reālu iedzīvotājam noderīgu pakalpojumu saņemšanas rīku. Abos pagastos tiek strādāts pie ceļu apsekošanas žurnāla pilnveides, lai varētu dot veicamos uzdevumus pagastu ceļu uzturētājiem un vienlaikus iedzīvotājiem būtu viegli pieejama informācija par to, kāds ir pārvaldes plāns – kuri ceļi pirmie tiek greiderēti, tīrīti. Viennozīmīgi tiks turpināta plānoto pagasta attīstības projektu realizācija – Skāķu kapu vārtu remonts, Multifunkcionālā centra „MC 1. stāvs” drošības pasākumi, skaņu studijas izbūve, diķa tīrīšana, apgaismojuma nomaiņa, vizuālās prezentācijas sistēmas nomaiņa Lauķu kultūras namā.

Prieks, ka izveidojušās labas attiecības ar pašvaldības vadību, domi un speciālistiem. Priekšlikumi un ierosinājumi tiek uz klausīti, pieņemti, un arī netiek liegta iespēja rīkoties.

Turpinājums 2. lpp.

Abos pagastos vēlas sakārtot daudzās pamatlietas. Reinim ir savs redzējums un priecājas, ka ir dota „zaļā gaisma”, lai ietu uz priekšu un pārvaldes darbā sāktu pielietot jaunas iestrādes.

Skatiens tiek vērsts dažādu tehnoloģisku risinājumu virzienā, kurus noskatījis gan ārvalstīs, gan Latvijā. Pagaidām vēl skaļi nepublicē savas ieceres, pirms darbs izdarīts. Taču ir pāris inovatīvi risinājumi, kurus pārvaldes darbā vēlas ieviest jau tuvākajā laikā. Reiņa skatījumā inovācija nevar būt pašmērķīga. Tai jābūt mērķtiecīgai – ar funkciju piepildītai.

Kopumā, pārvaldes darbs ir komandas darbs. Viennozīmīgi jāiesa-

MUMS SVARĪGAIS

ta visu iestāžu vadītāji, jāsadarbojas un jāatbalsta pagasta iedzīvotāji, lai pagasta dzīve virzītos kvalitatīvi un organiski. Prieks, ka iniciatīva tiek izrādīta tieši par pašvaldības īpašumiem. Piemēram, talka Dārzniecības pilskalnā – kurā arī Reinis labprāt pievienojās. Rūpējoties par pagastu un tā teritoriju, pārvaldes vadītājam ir jārada piemērs atbalstot un iesaistoties. Priecājas, ka iedzīvotāji izrāda interesi un vienojas kopējam mērķim, lai pagastā kļūtu par vēl vienu sakoptāku vietu vairāk. Uzskata, ka cilvēkiem tādējādi rodas izpratne, ka tas nav tikai pārvaldes īpašums, bet arī sabiedrības.

Iedzīvotājus aicina būt aktīviem iesaistīties pārvaldes darbā, lai pa-

gasts attīstītos un vide apkārt būtu pievilcīga, ir jāsadarbojas. Reinis nav nācis, lai kaut ko no esošā izskaustu, visas labās lietas tiks atstātas. Pārmaiņas būs, proti, sabalansētas, pārdomātas, visas darbības, kuras tiks plānotas un veiktas, būs iedzīvotājiem saprotamas. Dotajā brīdī, kad nedrīkst tikt klātienē, droši rakstiet iesniegumus elektroniski, izskatīsim, mēģināsim palīdzēt. Jāatceras svarīgs moments, ka pagasta koptēlu un dzīvi veidojam mēs visi, nevis tikai pagasta pārvalde.

Novēlu būt drosmīgiem idejās, nebaidīties, ierosināt, izteikt viedokli, argumentēt un paust priekšlikumus. Esam atvērti jaunām idejām.

Laura Zariņa

Inga Krastiņa

Pagasta pārvaldē vēl kāds aktuāls jaunums. Līdzšinējās lietvedes Anas Greidiņas vietā, kura devusies pelnītā atpūtā, nākusi Inga Krastiņa ar savu bagātīgo darba pieredzi. Pēdējos 20 gadus dzīvojusi Rīgā, turp pārcēlusies pēc vidusskolas, uzsākot studijas. Ieguvusi juristes kvalifikāciju, strādājusi dažādās valsts pārvaldes iestādēs. Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijā bijusi bērnu tiesību departamenta direktore, Izglītības kvalitātes valsts dienestā – juristkonsults, Labklājības ministrijā – bērnu un ģimenes politikas departamenta direktore vietniece. Galvenā līnija visos darbos vienojoša – bērnu tiesību aizsardzības joma. Varam lepoties, ka pagastā strādā tik profesionāla, cilvēcīga, laipna, komunikabla, smaidīga personība.

Izmaiņas privātajā dzīvē, lika nonākt Aronas pagastā, izvēle bijusi plānota jau kādu laiku un izmaiņas notika ļoti ātri, organiski. Darba pienākumi ir lietvedis – kasieris – šis darbs prasa pamatzināšanu bāzi lietvedības jautājumos, kas līdz šim nav bijusi primārā darba pieredze. Ingai nesagādā lielas grūtības izprast darba apjomu un darāmo darbu kopumu. Ja tomēr ir lietas, kas nav skaidras, vienmēr izpalīdzīgi ir kolēģi pagasta pārvaldē, Madonas pilsētas domē un citos pagastos, kas savu padomu

neatsaka. Tas dod atbalsta sajūtu un veido pieredzi.

Dzīve laukos ir patīkamāka, nav tas lielais skrējies, ilgais ceļš uz no darba vietas, daba visapkārt, svaigs gaiss, putni čivina. Un, salīdzinot ar Rīgā pieredzēto noslodzi, šeit var ik dienu – dienu vairāk izbaudīt.

Aronas pagasta pārvaldē kolektīvs ir mazs, kas arī ir pretēji iepriekšējai pieredzei, bet ir svarīgi kolektīvu uzturēt, veidot labas attiecības. Ienākot jaunā kolektīvā, nedaudz māca neziņa, bailes, apmulsums – kā uzņems. Bet šeit visi ir atsaucīgi, patīkami un draudzīgi. Pagasts ir liels, ar atvērtiem aktīviem cilvēkiem, no-

tikumiem, neskatoties uz to, ka šobrīd noteikti dažādi ierobežojumi, pagasta dzīve bijusi gana aktīva, pasākumi, kuros cilvēki labprāt piedalās, iesaistās, iepriekšējā pieredze tāda nav bijusi. Doma ir uzsākt deļot tautiskajo deļu kolektīvā „Ritsolis”, bet to laiks rādīs.

Ko vēlētos uzlabot, mainīt? Vēlētos, lai ir atvērti, atsaucīgi un saprotoši līdzcīvēki, lai veidojas abpusēji patīkama komunikācija, kā „cīvēks – cīvēkam”. Šķiet, būtisks faktors ir pagasta popularizēšana, aktivitāšu aktualizēšana sociālajā vidē. Tas tikai atsvaidzinātu pagasta tēlu un norādītu uz aktuālo informāciju kopumu. Sociālā vide pieejamāka noteiktai sociālai grupai, bet tiem, kuri neizmanto sociālos tīklus, informācija jānodod kādā citā viņiem ērtā veidā. Digitalizācijas laikmets ir mūsu ikdienas neatsverama sastāvdaļa.

Šajā laikā vēlu veselību, izturību, būt saprotošiem citam pret citu, uzmundrināt. Būt atvērtākiem, bez negācijām, vairāk pozitīvā, jo pozitīvais vairo pozitīvo. Inga aicina, ja ir kādi risināmi jautājumi, droši vērsties pagasta pārvaldē, iespēju robežās meklēsim risinājumus kopā.

Laura Zariņa

Par mācīšanos ārkārtējā situācijā un mācību gada noslēgumu

2019./2020. mācību gada pēdējos trīs mēnešus atcerēsimies kā pilnīgi jaunu pieredzi mācību darba organizēšanā. 12. marta vakarā Latvijas valdība izziņoja lēmumu par ārkārtējās situācijas nekavējošu iestāšanos, un piektdien, 13. martā, ierastais dzīves ritenis apstājās: skolas durvis no rīta slēgtas, dejotāju skate un sporta sacensības Madonā nenotiek. Tas bija dienu pirms skolēnu pavasara brīvdienu sākuma. Vienā mirklī piepildījās daudzu skolēnu sapnis, ka uz skolu varēs neiet. Bet vai varēs arī nemācīties?

Uz šo jautājumu godīga atbilde ir: „Jā, var arī nemācīties! Tāpat kā slīņķi to dara arī parastā situācijā. Katrs darbs ir saistīts ar skolēna apziņas limeni, viņa attieksmi un izvēli.”

13. martā vienā mirklī sākās „Lielā patstāvības mācība”, jo pēkšņi vajadzēja ne tikai izlemt par mācīšanos, bet arī prast lietot „e-klasi”, „uzdevumi.lv”, pieklājīgi piezvanīt vai uzrakstīt skolotājam, fotografēt, filmēt, pašam meklēt informāciju internetā vai grāmatā utt.

Vecāki tikpat pēkšņi kļuva par mācību procesa mentoriem un kontrolieriem, kur nu vēl bērnu piekatišana, ēdināšana un citas rūpes!

Mēdz teikt, ka peldēt visātrāk iemācās, kad ūdens smeļas mutē. Mūsu situācija sniedza iespēju ne tikai paātrināti iemācīties iepriekš minēto, bet arī noskaidrot attieksmi pret skolu, mācīšanos un dzīves mērķiem.

Domāju, daudzās ģimenēs bija jādāmā par lietām, kas agrāk nelikās būtiskas. Nācās pilnībā pārskatīt attieksmi pret mājās pieejamajām tehniskajām ierīcēm un to iespējām. Aktualizējās jautājums par „e-klases” ģimenes komplekta iegādi. Uz visu mācību gadu šis pakalpojums maksā 12,89 EUR (kopā visiem ģime-

nes lietotājiem). Skaidrs, ka situācija prasīja daudz aktīvāku vecāku iesaistīšanos „e-klases” izmantošanā.

Mācību procesa organizēšanai 1. – 3. klasē izmantojām drukātus krāsainus materiālus aploksnēs, kuras piegādājām uz mājām. 1. klases skolēni bija pilnībā atslēgti no interneta izmantošanas, bet 2. – 3. klases skolēni to darīja ierobežotā apjomā: viņi

ir iemācījušies veikt atsevišķus darbus vietnē „uzdevumi.lv”.

Sākot no 4. klases, mācību process tika organizēts internetā un telefona mobilo sakaru tīklā. Sazināšanās ar skolēniem notika ar e-pasta vēstulēm, telefona sarunām un izziņām. Skolēnu mācību atskaīšu formas varēja būt dažādas: darba attēls (fotogrāfija), audio un video ieraksts, vēstule, e-dokuments.

Ja raugāmies uz pārmaiņām, kas skolās ienāks ar nākamo mācību gadu

turpinājums 4. lpp.

un sauksies „Skola 2030”, tad ārkārtas situāciju varam uzlūkot kā piespiedu treniņu šim projektam. Galvenā pārmaiņu ideja ir nonākt pie bērnu pašvadītas mācīšanās. Ierastākā valodā tas nozīmē apzinīgu, patstāvīgu mācīšanos. Pirmās pēc jaunas mācību programmas to sāks 1., 4. un 7. klase, pakāpeniski aptverot visas klases.

Lai noskaidrotu skolēnu viedokli par attālināto mācīšanos, e-klasē palūdzu skolēniem atbildēt uz dažiem jautājumiem. Atbildes saņēmu tikai no 3 skolēniem, taču tās labi raksturo kopējo noskaņojumu. Tāpēc bērnu domas šeit pārrakstīšu negrozītā veidā.

1. Kā Tu jūties attālinātajā skolā?

/Jūtos labi. Var ilgāk pagulēt./ Sākumā bija grūti saprast, kā kas ir jādara./ Diezgan nogurdinoši, labāk iet uz skolu./

2. Kā Tu vērtē savus ieguvumus un zaudējumus?

/Ieguvums – varēja pagulēt un darbus izdarīt tādā secībā, kā gribēju.

Zaudējums – reizēm pietrūka klasesbiedru./ Ieguvums ir tas, ka varam mācīties mājās, un zaudējums, ka ir grūti nokoncentrēties uz mācībām, jo mājās visu laiku gribas darīt kaut ko citu, bet skolā gan tev jau ir lietas, ar

ko tu vari darboties līdzī.

3. Kā Tev visvairāk pietrūkst vai kas traucē?

/ Visvairāk pietrūka, ka nevarēja uzreiz pajautāt skolotājam, lai izskaidro. Man nekas netraucēja. Viss bija labi./ Visvairāk pietrūkst tas, ka ikdienā skolotājas nav blakus un nevar izskaidrot to, ko tu nesaproti./ Man pietrūkst savu klases biedru, man ik pa brīdim traucē mana māsa./

4. Ko Tu vēlētos pateikt skolotājiem?

/Paldies par atsaucību. Paldies par to, ka vienmēr atbildēja uz maniem jautājumiem un skaidroja vielu pa telefonu. Paldies par uzslavām par labi izdarītu mājas darbu. Man tas ļoti patika./ Vajadzētu drusku mazāk mājas darbu, bet vairāk rokdarbu./

5. Vai Tu vēlies atsākt klātienē mācīšanos, kāpēc?

/Domāju ka skolā tomēr var labāk un pareizāk iemācīties. Man ir vieglāk atcerēties, ko stāsta skolotājs, nevis kad pašam viss jālasa./ Es vēlos atsākt klātienē mācīšanos, jo tādā veidā ir vairāk disciplīnas./Es vēlos atsākt iet uz skolu, jo tā ir daudz vieglāk mācīties./

Pedagoģiskās padomes sēdē 28.05.2020. tika apkopoti mācību gada rezultāti. Iepriecinoši, ka 9.klasi visi 8 skolēni absolvēs ar apliecību par pamatizglītību. Arī sekmju līmenis

šajā klasē augsts: gada vidējā atzīme klasē ir 6,36, bet trim vadošajiem skolēniem attiecīgi 8,56; 8,25 un 7,63. Pamācoši, ka attālinātā mācību darba laikā 9. klases skolēnu vidējās atzīmes paaugstinājās 6 skolēniem. To uzskatu par teicamu skolas darba sasniegumu.

Tajā pašā laikā 11 skolēniem 5. – 8. klasē par nepietiekamiem mācību sasniegumiem nozīmēti papildus pasākumi, viņu pārcelšana uz nākamo klasi ir atlikta līdz 25. augustam.

Attālinātais mācību darbs skaidri iezīmēja vairākas mūsu „mazās” skolas priekšrocības krīzes situācijā: 1) iespējams mācību materiālus sagatavot un piegādāt katram skolēnam individuāli; 2) ar katru skolēnu skolotājs var sazināties personiski un nekavējoties; 3) plašajās telpās nav problēmu nodrošināt drošu distanci, svaiga gaisa pieplūdi, cilvēku plūsmas novirzīšanu; 4) skolotāji spēj ātri organizēties saskaņotai rīcībai.

Ceru, ka līdzīga situācija vairs neatkārtosies, tomēr mēs būsim tam gatavi. Paldies skolotājiem, darbiniekiem, vecākiem un skolēniem par pašai ziedīgu darbu! Saulainu, jauku vasaru! Uz tikšanos nākamajā mācību gadā!

A.Sārs,

Kusas pamatskolas direktors

Par skolēnu iestāšanos skolā

Cāļus, lasi, skolēnus skaitām rudenī, taču uzņemšanu skolā turpinām visu vasaru. Vēlams neatlikt šo jautājumu līdz 1. septembrim, bet paveikt savlaicīgi. Lai pieteiktu skolēnu, nepieciešams sazināties ar skolu par dokumentu personisku iesniegšanu, zvanot pa tālruni 28347743 (ikdienā pie direktora) vai rakstot e-pastu: kusasskola@madona.lv. Vasaras brīvdienās vēlamais laiks ir darbdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00, kad skolā atradīsies dežurskolotājs. Vairāk iesniedzamo dokumentu nepieciešams bērniem, kuri vēlas uzsākt mācības 1. klasē:

1) vecāka (aizbildņa) perso-

nu apliecinošs dokuments (uzrādīt pēc skolas pārstāvja pieprasījuma!);

2) vecāku iesniegums (aizpildot veidlapu uz vietas vai iesniedzot brīvā formā);

3) bērna dzimšanas apliecības kopija (līdzīgi ņemot dokumenta oriģinālu salīdzināšanai).

4) medicīniskā karte 026/u;

5) izraksts no ambulatorās slimnieka medicīnas kartes 027/u par iepriekš izdarītām profilaktiskajām vakcinācijām;

6) izziņa no pirmsskolas iestādes par apmeklēto izglītības programmu piecgadīgo un sešgadīgo bērnu obligātajā sagatavošanā.

Bērna reģistrācijai 2. – 9. klasē nepieciešami tikai pirmajos divos

punktos minētie dokumenti, pārējos dokumentus skolai pārsūtīs iepriekšējā izglītības iestāde. Kur skolēns mācīsies, nosaka tikai un vienīgi fiziska ierašanās uz pirmo skolas dienu 1. septembrī. Šaubu gadījumā agrāk rakstīti iesniegumi par uzņemšanu skolā zaudē nozīmi.

Par Kusas pamatskolas piedāvājumu, darbu un tradīcijām varat uzzināt skolas mājas lapā kusasskola.mozello.lv. Piedāvājam arī skolas iepazīšanas ekskursijas Jums izdevīgā laikā. Vienmēr būsim laipni gaidīti un uzklausi. Uz tikšanos!

A.Sārs,
direktors

Devītie 2020

Daži soli un pakāpiens
Bet tu neapstājies pie viena
Ja gribi ceļu turpināt
Tur pakāpienu siena –

ar šo Ilvara Koscinkeviča dzejoli mums sākās mācību gads, ievēdot skolas dzīvē pirmklasniekus, kalendārā atzīmējot mācību gada būtiskākos datumus un izvirzot skaidru un sasniežamu mērķi – skolas absolvēšana.

2020 – īpašs skaitlis un īpašs, vēl nebijis laiks mūsu dzīvē, kad visa pasaule uz kādu laiku ir apstājusies. Tādā vēsturiskā brīdī astoņi devītklasnieki soli pa solim, kā viļņi jūrā šurp plūstot un atkāpjoties, tad atkal un atkal sasniedzot krastu arvien lielākā spēkā, iepazīstot attālinātās mācības, ir darījuši visu, lai godam beigtu Kusas pamatskolas 9. klasi un 12. jūnijā nedaudz citādā izlaidumā, ievērojot iepriekš nepiedzīvotus noteikumus veselības drošībai, saņemtu savas apliecības par pamatzglītību.

Lūk, šie uzņēmīgie un laimīgie jaunieši – Oskars Jansons, Ralfs Mazūrs, Artis Miklašonoks, Matīss Pelšs, Viesturs Priednieks, Anete Annija Romuļa, Marta Sīmane un Aivis Zamurs. Anete, Oskars un Viesturs skolu absolvē ar labām un teicamām sekmēm.

Kādi ir mūsu absolventi? Protams, personības. Katrs ar savu izaugsmes

*Devītie pirmajā klasē.**Klase šī mācību gada sākumā.*

ceļu un vērtību mēru, bet visi ar skatu jaunā pakāpiena – nākamās skolas – virzienā.

Ko par devītajiem domā viņu skolasbiedri un klasesbiedri?

OSKARS. „Oskars ir labs cilvēks, apzinīgs un gudrs. Piedalās visos pasākumos, kur ir iespēja. Palīdz gan skolotājiem, gan bērniem. Zinošs datoros. Ļoti interesanti ir vadījis skolas pasākumus. Bieži saņem diplomus un atzinības, piedalījies dažādās olimpiādēs, konkursos un Ģeogrāfu skolā. Ļoti labi padodas dažādās mācībās. Labi sacer pasākumu scenārijus. Prot domāt. Ātri pierod pie apkārtējās vides, ļoti daudzpusīgs un aktīvs cilvēks! Viņš vienmēr tiecas uz priekšu līdz pēdējam un nepadodas. Oskars ir labs draugs.“

Oskar, kā turpmāk iztikt bez taviem prasmīgajiem pirkstiņiem datorlietās un veselīgā humora? Paldies tev!

RALFS. „Nopietns puisis. Ar labu sirdi, kluss un ieturēts.

Puīši.

Turpinājums no 5. lpp.

Cītīgi mācās, vienmēr cenšas uzlabot paveikto. Ralfs ir smieklīgs ļoti labā nozīmē, pozitīvs cilvēks. Zinošs datorspēlēs. Cilvēks ar humora izjūtu. Padodas lietas, kas saistītas ar datoriem. Savā draugu trio bieži sarunājas angliiski. Ralfs ir ļoti draudzīgs, labi iejūtas dažādās vietās un tēlos, vienmēr jautrs, bieži smaida, ļoti patīk spēlēt datorspēles. Ja kāds ir noskumis, tad Ralfs noteikti var uzlabot situāciju!”

Ralf, paldies par savu godīgumu un atklātību!

ARTIS. „Cilvēks, kurš daudz laika pavada pie dabas, patīk āra aktivitātes. Smieklīgs! Aktīvs un sportisks. Labs cilvēks. Artis ir vienmēr optimistisks un daudz smaida. Padodas daudz kas, ja mācās. Artis ir viens no pozitīvākajiem cilvēkiem, ko es zinu! Ļoti jautrs, draudzīgs un gudrs, kad pats to vēlas. Artis ir aktīvs, labi spēlē futbolu, ir izpalīdzīgs. Viņš vienmēr māk uzlabot garastāvokli.”

Arti, paldies, ka dzīvē pierādīji sev un citiem, ka mērķis ir sasniedzams, ja dara!

MATĪSS. „Sportisks, jautrs un lecīgs. Matīss vienmēr ir kaut kādā veidā izcēlies, tas man viņā patīk. Zinošs tehnikā. Matīsam ir ļoti panākumi sportā, īpaši florbolā. Viņam ļoti patīk klausīties mūziku. Garastāvokļa cilvēks. Palīdzēs, ja prasīsi. Aizrautīgs, vienmēr gatavs ballēties un izklaidēties ar draugiem. Draudzīgs. Ja vajag, var palīdzēt citiem, ja vajag, var aizstāvēt. Matīss ātri iemācās to, ko viņam patīk darīt. Nemaz nespēju iedomāties, kā būtu, ja mums nebūtu Matīsa?! “

Matīss, paldies par savu izpalīdzību un tik prasmīgo kāpšanu pa trepītēm, kad kaut kas jāpiekar pie griestiem! Vienmēr uz augšu!

VIESTURS. „Gudrs, zinošs mācībās, sācis ļoti labi mācīties. Viesturam patīk spēlēt datorspēles. Es iedomājos, ka viņš nākotnē varētu būt spēles izgudrotājs. Lasa daudz grāmatu. Viesturs prot loģiski domāt, mācās ar izpratni. Nebaidās no grūtām lietām, ķeras klāt un izdara. Veido oriģinālus apsveikumus. Klases jautrākais cilvēks – visjautrākais notikums bija slidošana 8. klasē. Viesturam ir teicama angļu valoda – brīva, plūstoša, bagāta dažādiem ikdienas izteicieniem. Labprāt ar draugiem sarunājas angliiski.”

Viestur, paldies par savu mērķtiecību un fantastisko izaugsmi!

ANETE ANNIJA. „Ļoti labi un daudz mācās. Labākā uzdevumi.lv skolā! Gudra. Skaista meitene, ar savu stilu. Izpalīdzīga, strādīga un prasmīga, jo palīdz mammai puķu darbos. Anete saņem daudzus diplomus un atzinības. Ģērbjas unikāli, atšķiras no citiem. Talantīga meitene. Smaidīga. Radoša. Man viņa asociējas ar visu pozitīvo un jautro, taču vienlaikus pārsteidz Anetes atbildības izjūtu. Mīļākie mācību priekšmeti ir matemātika un vēsture. Laba klases biedrene. Ir diezgan klusa, izsaka oriģinālu viedokli. Domā dziļi. Ja viņai ko palūdz, nesaka nē, bet izdara. Anete vienmēr cenšas un tādēļ daudz sasniedz. Patstāvīga savā ikdienas darbā, uzcītīga, neatlaidīga, uzņēmīga.”

Anete, paldies par tavām domām, kas arvien rosina lietas izprast dziļāk!

MARTA. „Uzņēmīga, patstāvīga, par sevi pārliecināta, gatava pārmaiņām. Labi vada skolas pasākumus. Marta ir gudra, jautra, jauka, izpalīdzīga un skaista. Marta tiecas uz savu mērķi un sasniedz to. Smaidīga, labs līderis. Cilvēks, kam patīk uzstāties. Saņem diplomus un atzinības. Palīdz skolotājiem un ļoti labi saprotas ar mazākiem bērniem. Marta ir strauja rakstura cilvēks. Vienmēr būs, ko pastāstīt. Labi padodas latviešu valoda. Ja ir jāorganizē kāds pasākums, vienmēr izdarīs to tā, lai tas būtu perfekts. Patīk adrenalīns un tūriba.”

Marta, ar ko kopā lai turpmāk plānoju pasākumu norisi? Paldies tev!

AIVIS. „Ar Aivi ir interesanti parunāt, viņš vienmēr uzklauza citu domas. Labs aktieris, atceros viņa uznācienus klases spēlētajos TV šovos! Neplāpā niekus. Kluss, bet jauks un izpalīdzīgs. Mani var sasmidzināt jebkurā laikā. Aivis ir labs draugs. Aivi interesē tehnika, datori un datorspēles. Vienmēr gatavs parunāties par spēlēm. Viņš ir mašīnu entuziasts. Viņš ļoti mīl savu suni, ir pozitīvs un smaidīgs. Spēj būt ļoti pacietīgs un neatlaidīgs.”

Aivi, paldies par savu iekrīta smaidu un tik skanīgo balsi, kurā gribas ieklausīties!

Man bijusi tā neparastā iespēja būt šo jauniešu audzinātājai no pirmās līdz devītajai klasei. Pirmo skolas dienu šie bērni iesāka ar simbolisku iekāpšanu

limuzīnā – neparastā mašīnā, kurā visiem pietiek vietas un kura mūs ir vedusi pa daudzveidīgiem ceļiem gan mācību darbā, gan personības izaugsmē, iepazīstot pašiem sevi, gan piedzīvojot neskaitāmus īstus braucienus. Jaunā kompetenču pieeja mums pazīstama visus deviņus gadus!

Kopā ar vecākiem spēlējām velniņus Blaumaņa Brakos, priedējāmiem par Rakšu dzīvniekiem, iepazīnām Zvārtas iezī, bijām Tērvetē un Mazsalacas Skaņā kalna parkā, cepām piparkūkas Blomē un satikām Ziemassvētku vecīti gan Krustpilī, gan Šubrakkrautos. Esam iepazīnuši profesijas, viesojoties kokapstrādes uzņēmumā, dzīvnieku patversmē, policijā, pie ugunsdzēsējiem, uzņēmumā „Madonas ūdens”, bibliotēkās Zelgauskā, Lauterē un Madonā, Volvo centrā, puķu audzēšanas saimniecībā, uzņēmumos „Lazdonas piensaimnieks”, „Ādažu čipsi”, mājās un Rūjienas saldējuma ražotnē, mācījāmiem cept maizīti, bijām Aiviekstes HES un trīs Cesvaines skolās. Esam apklusuši, klausoties vēstures stāstus Stūra mājā. Esam gājuši pa Jūrtaku, iepazīstot daudzveidīgo jūras krastu Vidzemē, apskatījuši Sietiņiezi, pilskalnus Daugavas krastos, Vecrīgu, kāpuši skatu torņos. Esam iemēģinājuši baseinus Madonā, Cesvainē, Jēkabpilī un Tartu. Pievārējuši šķēršļu takas kokos Brakos un Valmierā, braukuši ar kvadracikiem, spēlējuši lāzertagu Rīgā un Siguldā. Protams, arī rakstnieku muzeji – Raiņa „Tadenava”, Skalbes „Saulrieti”, Pumpura un Lāčplēša muzejs Lielvārdē, kā arī kāda teātra izrāde katru gadu.

Īpašs notikums šīs klases dzīvē ir bijusi dalība starptautiskos projektos – sākumā virtuālie eTwinning projekti ar skolām Prāgā, Taurages pilsētā Lietuvā un Tartu pamatskolu. Ar Tartu skolu sadraudzējāmiem ciešāk – braucām divu dienu ekskursijā, daži piedalījās Tartu skolas olimpiskajā dienā. Mācoties 6. un 7. klasē, īstenojām Nordplus skolu sadraudzības projektu, kad skolēnu grupas pa nedēļai viesojās Klaipēdā un Tartu un kad uzņēmām lietuviešu un igauņu grupas pie mums. Šī bija neaizmirstama pieredze!

Paldies pasaulē brīnišķīgākajiem vecākiem, kas vienmēr atbalstīja un palīdzēja īstenot mūsu ieceres! Vecākiem, ar kuriem vienmēr varēja aprunāties,

kas no sirds pūlējušies, atbalstot savu sākumā mazo bērnu, kurš, kā gadījās, kā nē, kļuvis par tik lielisku jauniņu. Paldies arī Aleksim, kurš kopā ar mums apvienotajā klasē mācījies pēdējos četrus gadus un tik prasmīgi palīdzējis, apgūstot, piemēram, slaloma noslēpumus Rēķu kalnā! Sirsnīgs veiksmes vēlējums un paldies arī tiem, ar ko kopā ieta daļa ceļa – Lindai Lielbritānijā, Annai, Martai Deniārai, Imantam un Reinim.

Attālināto mācību laikā skolas biedri nevarēja devītos sveikt Zvana svētkos, jo šis pasākums šogad izpauka, bet viņi ir domājuši par uzmun-

drinošiem ceļa vārdiem. Lūk, daži no skolasbiedru novēlējumiem: „Novēlu saprast, ko vēlies! Izmantojiet savu gudrību dzīvē! Lai nepazūd tas gudrīgums, kas jums ir! Esiet nopietni savos dzīves eksāmenos! Novēlu spēlēt zināšanu spēlē un uzvarēt! Nekad nepadodieties! Dodieties uz priekšu! Lai izdodas piepildīt savus sapņus! Novēlu iegūt savu sapņu profesiju! Zini, ko vēlies, un sasniedz, ko vēlies! Atrodiet to, kas iedvesmo labiem darbiem! Esiet tikpat jauki! Sarauj! Aiziet!”

Visi kopā piedzīvotie deviņu gadu mirkli ir mūsējie. Vai galvenā šais gados bijusi mācišanās? Jā, noteikti jā! Kopā

mācījāties pazīt sevi un otru cilvēku, pieņemt un cienīt sevi un otru cilvēku, veidot savu raksturu un spodrināt savu sirdi. Kopā mācījāties dzīvot.

Jo uzvar tie, kas mēģina
Un uzvar tie, kas ciena
Katra soli pieskaita
Pie jauna pakāpiena.

Lai gaišiem un krāsainiem mirkļiem bagāta vasara! Lai vasaras burvība uzlādē jūsu akumulatorus un piepilda degvielas bākas nākamajiem ceļiem! Lai veicas, mani mīļie!

Jūsu skolotāja **Ilona Sāre**

Mēs un teātris

Karaļvalsts ir skatuve,
Kur iemilam un nīstam,
Un reizēm tikai teātri
Vēl notiek viss pa istam.

(K. D. Bitēna)

Iespējams, ka šajā četrtrindē ir risinājums, kādēļ jau agros gados spēlējām gan zaķēnus, gan kaķēnus, ļaunos vilkus un Sarkangalvītes, prinčus, princeses un karaļus.

Dejotājiem – iznesīgu kustību un sarežģītu soļu prieks, dziedātājiem skanīgas balsis, bet aktieriem vēl klāt arī iejušanās lomā, saspēle ar partneri, teksts ... isāks vai garāks.

Savos piedzīvojumos dalās daļa Lauteres k.n. amatierteātra „Aronieši” aktieru.

Par Gunāru

Pagājušajā pavasarī Skultes k.n. pasākumā, kas veltīts Edgaram Liepiņam, mūsu Gunārs Andersons tika atzīts par veiksmīgāko vīriešu lomas tēlotāju. Rādijām K. Sajas komēdiju „Palangas lauva”, kur Gunārs – grāmatvedis Rapols Vabolis.

Atcerējāties sākumu – Kusas pamatskolā, kur dramatisko pulciņu vadīja skolotāja Vera Pomere. Tē viens no „Sūnu ciema zēniem”, šodien jāpasmaida par uzstāšanos ar komisko monologu Jaungada eglītē Kusas vecajā klubā, izbailēm un „tukšo galvu”, saņemšanos un uztraukuma sekmīgu pārvarēšanu.

Madonas vidusskolas gados mācītāja loma pie literatūras skolotājas Ausmas Kauces. Bija jādzied arī skolo-

Sarma, Inta, Harijs, Ināra, un Laima pēc uzstāšanās Viļānos.

tāja Jāņa Bērziņa vadītājā skolas korī, nodarbības pēc stundām, kad citi devušies mājās, vēl vidusskolas brīvās cīņas pulciņš.

Madonas k.n. jaunā režisore Skaidrīte Strade dibināja jauniešu teātra studiju, par dalību tajā Gunārs joprojām stāsta ar sirds siltumu un cieņu.

Vasaras pagājušas arī dažādos palīgdarbos PMK un CMP. Gunārs izvēlējās un apguva elektriķa profesiju un joprojām strādā un dzīvo Kusā.

Skatījis Kusas k.n. interesantas izrādes, ko kādreiz iestudēja Ādolfs Krams. Vēlāk Uldis Dulbe, Monika Brieze, kurās piedalījās arī Gunārs,

R. Blaumaņa „No saldenās pudeles”, „Tāpiņa precības”, „Čigāns”, skeči, viencēlieni.

Pašlaik – jau vairākus gadus Gunārs spēlē „Aroniešos”. Tē viņš veidojis lielas lomas gan Zadornova „Vīrietī un sievietēs”, gan „Manā luteklītī”, gan „Vai Tobijam patiks”, gan Paleviča „Preilenītē”, pašlaik krīze pārtraukusi darbu pie „Trakā numura”, nekas – turpināsim.

Gunāru raksturo atbildīga attieksme pret skatuves kostīmiem, tie arvien rūpīgi izmeklēti un sakārtoti, gan arī pret teksta apguvi.

Laima Vanaga

Es un teātris

Mīlestība uz teātri laikam būs mantota no mammas, kura gan pati, manuprāt, nav kāpusi uz skatuves, taču visu mūžu ļoti mīlēja teātri. Mani bērniībā bieži veda uz teātra izrādēm, koncertiem. Tur tad arī meklējams sākums teātra mīlestībai. Tad skolas gadi un daudz mazu trešā plāna lomu skolas teātra uzvedumos. Tā pamazām zudušas bailes no skatuves. Ir dejots, runāta dzeja un nu jau kādu laiku darbojos „Aroniešos”. Paldies režisorei Limaii, kura allaž atrod lomas, kuras bagātina manu pieredzi un padara šo dzīvi piepildītāku. Pateicība arī maniem teātra kolēģiem par mēģinājumiem un kopā būšanu daudz interesantos teātrnieku pasākumos un izrādēs gan pašu novadā, gan ārpus novada robežām.

Ināra Siņicina

Par teātra spēlēšanu

Skolas laikā spēlēju teātri pie sk. Pommeres- jau no tālā 1971. gada. Viss izrādēs bija izdomāts līdz sīkumam, teātris bija skolas vizītkarte. Spilgti atmiņā palikusi pirmā loma Kusas skolā, kur es esmu Sniegbaltīte bet Aina Spūle – Sala vecītis. Sirdi sildīja manu vecāku atzinums: „Ārprāts, cik viņa labi spēlēja!!!”

Tad pēc gadiem teātra mīlestība uzplauka Laimas un Silvijas vadībā. Protams, ka daudz neaizmirstamu brīžu sagādājušas to aktieru jautības, kuriem nav jābūt dotajā mirklī uz skatuves, šo laiku var izmantot, lai padarītu „drošāku dūšu”, kādā „Sievu kari ar Belcebulu” izrādē vīri aizskatuvē tik sparīgi pret galdu daudzija kaltētu voblu, ka bija dusmas un nāca smieklī, mēs saķērām galvu un lūdzām visus svētos, lai ir, kas pabeidz izrādi, un ar godu tiekam līdz galam.

Ir iznācis spēlēt arī pie Ulda Dulbes, piemēram, kādu smalku Rīgas jaunkundzi, kas atbraukusi uz laukiem, kura ienāk ar čemodānu un pēkšņi netiek ne no vietas, jo vislabāko kurpju papēdis iesprūdis skatuves dēļu spraugā. Ātrumā izdomāju tekstu, „kas tā par māju, ka te jau nevar dzīvot” un ar spēcīgu spērienu atbrīvoju kurpi no „skatuves žņaugiem”,

Filmējot sveicienu „Madonai 94”.

bet jau – bez papēža. Ko padarīsi – māksla prasa arī kurpju upurus! Ir bijis divu dienu laikā jāiemācās kādas saslīmušas aktrises teksts un jānospēlē loma.

Tad daudzi atceras manas Salatēva gaitas, uz kurām uzaicinājusi sk. Marija Borozinska, kam ļoti nopietni gatavojos, bet, ienākot skolas zālē, aizmirsās, ka esmu taču vīrietis labākajos gadus – Salatēvs – uz ar lielu iedvesmu, zālei par prieku un smiešanos, tik izteiksmīgi saku: „Labdien! Kā es esmu piekususi!!!!”

Neaizmirstams bija brauciens uz Druvienas kultūras namu, kad februārī turp devāmies ar vieglo mašīnu un Daini pie stūres, rallija organizatori nebija uzdevumu augstumos un pretī mums lielā ātrumā traucās rallija mašīnas. Visi bijām mēmi, Laima kautrīgi ieminējās „Nez vai mēs galā nonāksim?”, bet Dainis apliecināja savu šofera profesionalitāti un galā tikām. Bet... ar to viss vēl nebeidzās! Toziem bija dziļš sniegs, bridām gar kultūras namu, meklējot ieeju, un Laima ar visām puķēm pēkšņi pazūd līdz viduklim kupenā! Tad izrādē tik pārliecinoši spēlēju ģimenes ainu ar „gultas skatu”, ka viens no skatītājiem citiem par lielu jautrību atnāca un apgūlās blakus!

Tad, ja loma prasa, jāiemācās piekopt arī netikumi, tā izrādē „Svētāvots”, ko rādījām „Stiebrīņu” pagalmā, bijā jasmēķē, tad nu citi mācīja, kā, nemākot smēķēt, var dabūt lielus dūmus. Reizēm Līgovakarā Kusas estrādē plānā apgērbā bijis jāsalst lietū un vējā. Visiem jautri, tikai ne man! Tad izrādē Jumurdā pēkšņi kāds aizķeras

aiz statīva, tas sāk gāzties, bet Aivars Kazušs pārnopietnā balsī to noķer un saka „Dieva roka tev liek stāvēt!”, un Ruta kādā izrādē ar mātišķu mīlestību jautā: „Ar ko tu, dēliņ, ēdīsi pankūkukas: ar ievārījumu vai zapti?”

Tās viss padarījis teātra dzīvi neaizmirstamu un aizrauj joprojām.

Inta Grudule

Teātris Kusā

Teātra spēlēšanai Kusā ir senas tradīcijas. Tomēr, viens no ievērojamiem mākajiem režisoriem Kusas ciema tautas namā bija Ādolfs Krams. Viņa laikā tapa izcilas izrādes, kas novērtētas tika pat visas Latvijas mērogā. Ādolfs Krams bija mācījis Zeltmata teātra studijā. Mācījis kopā ar izcilo aktieri un režisoru Pēteri Lūci, abi pat dzīvojuši vienā istabiņā. Vairākas lomas nospēlējis Dailes teātrī pie režisora Eduarda Smiļģa. Būtu izcils aktieris, ja vien nenaslimtu. Pēc slimības ceļš uz skatuvi bija slēgts. Ādolfs tomēr nepadevās un kļuva par režisoru amatiereteātriem.

Atnākot strādāt uz Kusu 1971. gadā, iesaistījos dramatiskajā kolektīvā. Ļoti daudz mācījos no Ādolfā Kramā, kas vēlāk noderēja, mācot lūdziņas skolā klases bērniem. Viena no spilgtākajām izrādēm bija „Nezinītis un viņa draugi”. Ar šo izrādi guvām atziņību Madonas rajona skolēnu teātru skatē. Nezinīti spēlēja Armands Kecko, Panckariņš – Jānis Matisāns, Zinīti – Jānis Groza. Izcili Skrūvīti un Ķīlīti nospēlēja Renārs Cimers un Dmitrijs Kuzans. Pārējie zēni bija knauķi, bet meitenes knīpas.

Daudz dažādu izrāžu bijis skolā gan mazākiem bērniem, gan lielākiem. Prieks par tiem, kas arī tagad, jau pieauguši būdami, spēlē teātri. Pēdējos gados pie režisores Laimas spēlēja Aivis Mizuks. Nu žēl, ka Aivis ir devies uz darbu ārzemēs, bet tepat katrā izrādē mums ir Armands Kecko. Gaidām arī pārējos jauniešus, kas kādreiz bijuši uz skolas skatuves. Teātris – tas ir neaizmirstams piedzīvojums. Amatieteātris, tāpat kā kādreiz Valmieras teātris, ir teātris ar simts skatuvēm. Pēc pirmizrādes savā pagastā, braucam uz daudziem citiem kultūras namiem un estrādēm. Cik daudz interesantu izrāžu ir bijis, cik daudz jauku un jautru piedzīvojumu!

Mēs varam teikt Laimai lielu palīdzību par profesionalitāti, par pacietību, par sapratni. Pateicoties Laimai, esam bijuši daudzās tuvākās un tālākās interesantās vietās: Gaujiena, Nagļi, Gaigalava, Vietalva, Skulte, Variesi, Viļāni. Arī Brīvdabas muzejā Rīgā spēlējām. Piedaloties dažādos teātru festivālos noskatāmies arī, ko rāda citi kolektīvi, mācāmies no citiem.

Es teātrī „Aronieši” galvenokārt veicu suflieres pienākumus. Dažreiz tas ir vajadzīgs.

Aina Spūle

Jaunie aktieri (Armands un Egija) Kusas estrādē.

Kad visi darbi uzrakstīti

Apsolu, ka nākamreiz aicināsim Silviju dalīties atmiņās par to, kā radās teātra mīlestība un sākotnējās profesijas izvēle, arī Ruta atceras daudz jautru notikumu gan iestudēšanas, gan uzstāšanās brīžos, tāpat arī pārējie.

Lasītāj! Ja arī tev ir kāds interesants stāsts vai informācija par teātra spēlēšanu, dalies ar pagasta avīzes lasītājiem, tāpat tie „Aroniešu” aktieri, kas šoreiz nestartēja, var iesniegt avīzes veidotājai Laurai Zariņai: aronasvestis@inbox.lv vai aizsūtīt uz Viesienas bibliotēku inacimere@inbox.lv.

Pēc izrādes...

PASAKA

Ciemošanās mežā

Reiz Kurmītis, Kamenīte, Pelīte gribēja iepazīties un apciemot meža iemītniekus. Tāpēc gribu pastāstīt par tiem, pie kuriem viņi viesojās.

BEBRS – apciemojums aizveda pie bebru dzimtas. Šie saimnieciskie, strādīgie, kam pieder lieli īpašumi, ir piemērs kā vajag dzīvot. Kā ar centīgu darbu var daudz ko panākt un iegūt. Reizēm kāds aiz skaudības posta viņa īpašumus. Bebrs ir liels speciālists celtniecībā. Uzcēlis lielu māju, kurā nezīnītis var apmaldīties. Ja viņam uzticētu Latvijā būvēt mājas, tad tās kalpotu simtiem gadu. Tik ļoti aizrāvēs ar darbiem, ka viņu tikšanās bija īsa.

VĀVERE – strādīga. Skrien šurpu turpu it kā nokļuvusi ritenī. Prot no čiekuriem izlasīt tās labākās sēkļiņas. Rudenī labākā pārtika riekstiņi. Rūpī-

ga, gādīga viena dzīvo savā dobumā. Mazie vāverēni apciemo reti. Joprojām ir veikla, saglabājusi savu stāju un vienmēr ar tīru spožu kažociņu. Ieraudzījusi viņus, nenobijās, bet aicināja zaļā plāvā pie karaliski klāta galda. Ko bija sarūpējusi ar savu čaklumu.

ALNĪS – īsts meža valdnieks. Kaut reizēm cilvēki dusmojas un nesaprot. Ir pamēģinājis kādam kokam mizu pagaršot, jo gribas pārbaudīt viņa izturību un kvalitāti, vai būs noderīgs kādas mājas celtniecībai. Bet cilvēki arī saprot viņa kļūdas un piedod viņa eksperimentus, tā vietā iestāda jaunus kociņus. Alnītis palīdz reizēm cilvēkiem izdzīvot. Dabā tā ir iekārtots, ka mēs viens no otra pārtiekam. Ieraugot ciemiņus, ilgi viens otrā skatījās. Viņa majestātiskais no-

pietnais, pašpārliecinātais augums lika saprast, ka viņš ir vislielākais un stiprākais, ar vislabāko redzi, ja varēja viņus saskatīt. Bet pēc dažiem pieklājības izrunas vārdiem pienāca tuvāk, skatoties uzmanīgi uz savām garajām kājām, lai nesamītu. Centās saskatīt pasniegtās dāvanas, jo tās bija tik mazas, ka sajuta tik smaržu un garšu. Alnītis kļuva kustīgs un viesmīlīgs, ka uzaicināja pie galda, ko kopā ar medniekiem sarūpējis. Prieks bija abpusējs.

PŪCE – Grūti vienu dienā satikt. Ielidusi savā koka dobumā, plāno jaunus projektus. Viņu tomēr izdevās satikt, veicot īpašu piekļūšanu. Kurmītis pieslējās pie koka, pelīte uzrāpās virsū un uzlidoja kamenīte. Tā nokļuva pie pūcītes durvīm. Izbāzu-

turpinājums 10. lpp.

turpinājums 11. lpp.

si galvu ar lielajām, gudrajām acīm, brīnījās, kas tie tādi uzdriktējušies viņu traucēt. Pasniedz viņai slieku, konservus un informāciju, kā izdzīvot pandēmijas laikā. Grūti kurmītim viņus visus bija noturēt. Sarunas īsti neveicās, tāpēc ātri aizgāja.

MEŽACŪKA – darbīga, vienmēr atradīs priekš sevis vajadzīgos dubļus, lai justos labi. Visu mūžu kaut ko rok, rakājas pa zemi. Labi audzināta. Pa citu zemēm nerakājas. Ir viņai noteikta teritorija. Vienmēr urkšķina, lai notiktu viss pēc viņas prāta. Tur, kur viņa uzrok, viss pēc tam aug griezdamies. Ir priecīga par viņu ierašanos ar ciemkukuli. Pati pielaiz pie savas bagātību siles, lai kopā pamielotos.

VILKS – vientuļš, viens pats, bet dzīvespriecīgs. Savu dzimtu izveidojis lielā daudzumā. Visi izklīduši pa pasaules mežiem. Priecājas, ka viņu apciemo, jo no viņa vairs nav jābaidās. Ir pazudusi valdonība, lepnums, un atkarības. Palicis mierīgs, kluss

un labestīgs. Ir citi laiki, jo visi grib būt labi viens pret otru. Mazie vilciņi iekārtojuši īpašu vietu, kur uzņemt ciemiņus ar mūsaiķu atbilstošu ciemastu.

EZĪTIS – tāds maziņš, adatains, pukšķētājs, kas dzīvo vecā koka vēsturiskā namiņā, kurš piebiris ar lapām. Domubiedru palicis maz. Vienīgi rudenī atnāk uz dārzu pēc āboliem. Viņus ieraudzījis, savas adatu antenas izstiepa visā garumā, sarāvās kamolā. Bet, kad tā mīļi uzrunāja, kamoliņš saplaka. Antenas nolaidās un actiņas iemirdzējās priekā. Ar savu peticību, apmierinātību iet savu dzīves ceļu. Viņš ir rūpīgs, taupīgs un ekonomisks. Viss tiek izrēķināts un izdomāts, viss ir savā pareizā vietā, lai varētu izdzīvot. Prieks, ka ir arī tādi eziši, kas dzīvo bez komforta, neko nevienam neprasot, nežēlojoties par dzīvi un ar labu veselību.

DZĒRVE – purva malā satika ļoti vecu dzērvi, bet joprojām lepmu, staltu, ar modeliskām kājām. Var ap-

brīnot viņas izturību, cēlumu. Dzērve bija izbrīnīta, ka tādi mazi prot skatīties uz augšu un ievērot viņu. Ciemiņiem arī bija brīnums par viņu. Dāvanas viņai bija pārsteigums. Cieņāja ar purva augiem un lika padzerties akaču ārstnieciski dziedniecisko ūdeni. Viņa lieto visu dabīgo, kas dabā atrodams. Tāpēc ir ilgdzīvotāja.

LAPSA – ieraugot viņus skrēja pretī un ar savu kuplo asti noslaucīja celiņu, lai viņi nepakluptu. Apkārt aliņai viss sakārtots. Aliņa dizainiski iekārtota, jo viņa ir mūsdienu lapsiņa. Ieejot iekšā, smaržoja pēc pīrāgiem un žāvētām vistām. Izrādījās, ka viņa draudzējās ar kaķiem un trušiem. Prieks, ka dzīvnieki nav savstarpēji ienaidnieki. Vēlētos, lai cilvēki izturētos labvēlīgi viens pret otru, kaut esam dažādi.

Visi meža iemītnieki ir prototipi dažiem pagasta iedzīvotājiem.

Visu to redzēja un dzirdēja mežamāte.

BIBLIOTĒKĀ

„Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2020”aicina!

2020. gada jūnijā Kusas bibliotēkā jau astoņpadsmito gadu darbu sāk „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija” – tā ir Latvijas Nacionālās bibliotēkas izstrādātā un kopš 2009. gada Latvijas Bibliotekāru biedrības īstenota programma, ko finansiāli atbalsta Valsts Kultūrkapitāla fonds. Daļa no programmas īstenošanai nepieciešamajām grāmatām ir jāsagādā bibliotēkām, kas ir pieteikušās žūrijas darbam, bet otru daļu bibliotēkas saņem no Valsts Kultūrkapitāla fonda. Gadu ritumā ir mainījies „Bērnu žūrijas” nosaukums un darba procesi – jaunas, pēdējā gada laikā izdotas grāmatas, lasīt un izteikt par tām savas domas tiek aicināti gan bērni, gan jaunieši, gan arī pieaugušie. Ļoti patīkami, ka arī mūsu pagastā ir pieaugušie, kuri piedalās žūrijas darbā.

Projekta ietvaros žūrijas dalībnieki tiek aicināti izlasīt un novērtēt grāmatas, kas pēc satura ir piemērotas dažāda vecuma cilvēkiem – 1. un 2. klašu skolēniem, 3. un 4. klašu skolēniem, 5. – 7. klašu skolēniem, 8. – 12. klašu skolēniem un vecākiem (pieaugušajiem). Šogad katrā vecuma

grupā ir jāizlasa un jānovērtē sešas grāmatas.

Grāmatu lasīšanas un novērtēšanas laiks ilgst līdz 2021. gada janvāra beigām. Tie, kuri vēlas piedalīties žūrijas darbā:

- piesakās Kusas bibliotēkā pie bibliotēkas vadītājas;
- līdz 2021. gada janvāra beigām lasa un novērtē savas vecuma grupas grāmatas. Ar grāmatu sarakstu var iepazīties bibliotēkā;
- 3 savas vecuma grupas grāmatas drīkst apmainīt pret citu vecuma grupu grāmatām, ja tās liekas interesantākas, vai arī ilgi jāgaida savas vecuma grupas grāmatas;
- grāmatas ir jācenšas izlasīt ātri, lai citiem dalībniekiem nebūtu ilgi jāgaida, kad grāmata atkal būs brīva lasīšanai nākamajam dalībniekam;
- pēc grāmatu izlasīšanas tās – izvērtēt, kuras grāmatas ir patikušas labāk, un savu vērtējumu ierakstīt elektroniskajā anketā. Pēc anketas aizpildīšanas katrs dalībnieks saņem apliecinājumu, ka visas grāmatas ir izlasītas un anketa aizpildīta nelielas

dāvāniņas veidā;

- žūrijas dalībnieki piedalās dažādos lasīšanas veicināšanas pasākumos – viktorīnā, grāmatu svētkos Madonā.

„Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas 2020” grāmatu saraksts:

1. – 2. klašu grupā

1. Sabīne Košeļeva „Gurķis Elmārs, kas dikti krenķējās”
2. Ulfs Starks „Zvēri, kurus neviens nav redzējis, tikai mēs”
3. Marjūs Marcinkevičs „Svizis”
4. Juris Zvirgzdiņš „Rasas vasara”
5. Anna Ļenasa „Krāsu mošķis”
6. Lote Vilma Vītiņa „Dzejnieks un smarža”

3. – 4. klašu grupā

1. Inese Zandere „Bērns, kas neiekrita”
2. Edgars Valters „Poķu grāmata”
3. Arno Jundze „Šušnirks un pazemes bubuļi”
4. Dzintars Tilaks „Papus Tur”
5. Anna Starobiņeca „Vilka midzenis”
6. Viesturs Ķerus „Meža meitene Maija”

5. – 7. klašu grupā

1. Kairi Looka „Lidostas blaktis nepadodas”
2. Rēli Reinausa „Marks, maģija un vilkate Vilma”
3. Jurga Vīle „Sibīrijas haiku”
4. Kristīna Olsons „Ērgļuklints noslēpums”
5. Frīda Nilsone „Pērtiķa zvaigzne”
6. Māra Cielēna „Ballīte ar nakšņošanu”

8. – 12. klašu grupā

1. Osvalds Zebris „Māra”
2. Juris Kronbergs „Laika bikses”
3. Gatis Ezerkalns „Ragana manā skapī”
4. Rasa Bugavičute – Pēce „Puika, kurš redzēja tumsā”
5. Pērs Nilsons „Kā suns kā kaķis”
6. Džejs Ašers „Trīspadsmīt iemesli”

Vecāku (pieaugušo) žūrija

1. Eve Hietamies „Tētis uz pilnu slodzi”
2. Žiljēns Sandrels „Brīnumu istaba”
3. Māris Bērziņš „Aizliegtais paņēmieni”
4. Andra Manfelde „Vīlcēni”
+ 2 no citu grupu grāmatām
Lai lasīt prieks pavada visus grāmatu lasītājus!

Solveiga Sāre,
Aronas pagasta Kusas bibliotēkas
vadītāja

**Lielās šķirošanas mīklas
atbildes**

Horizontāli:	Vertikāli:
1. Divi	1. Dzeltena
2. Soda	9. Mērcēšana
3. Uzlīme	11. Piecdesmit
4. Krāsām	13. Neizjauktām
5. Nesadalās	15. Gads
6. Tonnas	16. Lietussargs
7. Septiņas	17. Izejvielām
8. Reizēm	
9. Mazgāšana	
10. Bīstamas	
11. Papīrs	
12. Mangāns	

Pietura...

Šogad vasara ir ļoti gaidīta, jo ir noteikts „paliec mājās”, ko mēs varam aizstāt ar dārza darbiem, tikšanos dabā – ar kādu mīlu nodarbi ārpus telpām. Mēs tikāties un arī jūs tiksiēties mūsu „pieturā” ar tiem jubilāriem, kuru dzimšanas diena bija pirms ārkārtas situācijas izsludināšanas valstī.

Staņislava Dzene – 75

Tie, kas Staņislavu pazīst sauc viņu par Stasi, bet savējie par Dūdu kopš bērnības, re cik vārdu! Stase dzīvi uztver ar lielu atbildību, tāpēc vienmēr ir par ko uzraukties un par ko rūpēties, tai pat laikā saimnieciska un gādīga. Mazdēlam ir palīgs saimniecībā. Ja vecmāmas statusu ir ieguvusi ar trim mazdēliem, tad vecvecmāmas statusu ar mazmeitiņu, ar ko vieno tik ciešas, siltas ģimeniskās saites.

Ārija Kalniņa – 90

Kā iet Ārijai? Varam atbildēt, ka viņai iet labi, droši un mierīgi. Kūka un našķi saņemti, puķu dobes izrādītas, apkārtne sakopta ar vislielāko rūpību. Istabā valda cilvēcis siltums, maigums bez izlikšanās, bez steigas un sajūtama klāt esoša Āijas palīgu mīlestība un rūpes.

Skaidrīte Kalniņa – 80

Tiekoties ar Skaidrīti, vienmēr patīkami pārsteidz viņas sievišķīgums, iznesīgums un skaistums, kas liek arī mums tādām mazdrusciņ justies. Skaidrīte krietnu dzīves laiku ir dzīvojusi pilsētā, bet šobrīd savu ikdienu nevar iedomāties bez savas sētas, laukiem un brīvības. Tikšanās ar meitu, tuvajiem, kaimiņiem sagādā lielu prieku un siltuma devu.

Rita Grīnberga – 90

Rita – skolotāja, lai cik gadu arī viņai būtu, mums, skolēniem, viņa vienmēr būs skolotāja, lai gan dzīvē ir jāīsteno tik daudz lomu – mātes, sievas, sievietes, biškopes, pavārmeistares, kaimiņienes, un vienkārši cilvēka ar dzīvesprieku, kārtību un prasīgumu gan pret sevi un pret citiem. Meitas mīlestība nav izmērāma un jubilāre jūtas apmierināta, novērtēta un lutināta.

Terezija Rumpe – 90

Terezijai arī savos deviņdesmit atrodas kāds darbiņš ko padarīt, kas viņu nomierina un piepilda, jo darbs vienmēr ir viņas sabiedrotais, kas vairo viņas izturību un dzīvotprieku. Jubilāre dzīvi mīl vienkārši, izbaudot katru dienu kā laimes mirkli, ko sniedz gan viņas mīļie, gan viņa pati.

Olga Lapsiņa – 75

Olga dzimusi saikaviete, pirmā darba vieta Mētrienā – iecirkņa zootehnikā, bet kusēniete ir vairāk kā četrdesmit gadu. Jubilāre mums šķiet kā godprātīgs, taisnīgs, praktisks, gādīgs un stipra rakstura cilvēks. Rokdarbi ir Olgas sirdslieta, kas, protams, ir nodots gan meitām, gan mazbērniem. Jubilāre ir nesatricināmi možas gādības ģimenes pavarda sargātāja un saliedētāja, no kā reizē gūst un dot.

**Skaidrīte Petrova,
Lolita Tīpaine**

Rāmais 2020. gada pavasaris MC „1. stāvs”

Šogad pavasarī bija saplānoti daudz dažādi mazi un lieli darbi – sagatavoti vairāku projektu iesniegumi, daži no tiem ir jau apstiprināti un to realizācija tiks uzsākta rudens/ziemas sezonā, daži ir apturēti, daži ar steigu jāsāk realizēt – tā visa tapšanā savas korekcijas ievieša valstī izsludinātais ārkārtas stāvoklis, kas neļāva ikdienā satikties un kalināt jaunus plānus.

No vienas puses, pieļauju, ka vajadzēja mazu atelpu ikvienam. MC „1. stāvs” janvārī atzīmēja savu 7 gadu pastāvēšanu. Bieži dzirdēts, ka 7 gadi ir laiks, kad cilvēks izvērtē septiņu gadu laikā paveikto, vai arī to, ka dzīvē ik pa 7 gadiem ir kaut kas jāpamaina. Sākoties ārkārtas situācijai, ļoti veiksmīgi tika sašķiroti daudzie plaukti ar dokumentiem – tiešām, no visa liekā centos atbrīvoties, pat kādu brīdi radās sajūta, ka paliek vieglāk.. bet nu cik ilgi tos putekļus trenkāsi un visu pārkārtosi. Bija arī izaicinājums mainīt savu ierasto dienas kārtību, vai pieņemts pareizais lēmums, to rādīs laiks, bet šobrīd esmu atvērta savam sirdsdarbam.

Ar pavasara, tiesa gan, samērā lēno iestāšanos, sāka atgriezties arī idejas, kas ļāva attālināti nedaudz izkustināt gan prātu, gan pirkstus. Paldies čaklajiem palīgiem, kuri palīdzēja sagatavot noformējumu pie lielā ceļa gan uz Lieldienām, gan 4. maija svētkos! Idejas ir visam gadam, pārsteigumi būs!

Maijā aicinājām doties pie Vecozolu/Bruņinieku ozola tepat Kusā, lai sakārtotu ap ozolu saliktās tautasdziesmu rindiņas pareizā secībā, nofilmētu, kā veicies un atsūtītu uz MC „1. stāvs”! Paldies visiem, kuri atsaucās! Vislielākais paldies Klintas un Ilmāra Tropu ģimenei, kuri kopā ar meitiņu par paveikto saņēma pārsteiguma balvas!

Kamēr darbojas MC „1. stāvs”, esam daudz izzinājuši Aronas pagasta, Kusas, Zelgauskas, Lauteres, Oļu vēstures likločus. Iepriekšējo projektu laikā iesaistījušies gan bērni un jaunieši, gan pieaugušie. Ir liels prieks par to, ka šodien tieši no jauniešiem nāk idejas par vēsturisko liecību saglabāšanu. Vienmēr esmu lepojusies ar Edgaru Kalniņu, kurš vienmēr palīdzējis gan iesaistoties dažādās projektu aktivitātēs, gan organizējot dažādus

pasākumus, taču šobrīd, dzīvojot mājās (arī viņam studijas Nīderlandē notiek attālināti), viņš aktīvi darbojas, lai savas iegūtās zināšanas un prasmes pielietotu, veidojot īsfilmas par Kusu. Paldies jau tagad mūsu pagasta Vides gidei Silvijai Čurkstei, kā arī Rasmai Šakinai un Dzidrai Petrovai par interesantajiem stāstiem par PMK – 19 laikiem, par kultūras dzīvi un dažādiem interesantiem atgadījumiem par 80. – 90. gadu dzīvi Kusā!

Tāds dīvains laiks mums šopavasār, sniegs pārsteidz maija vidū, pirmo reizi manā dzimšanas dienā pie MC „1. stāvs” ieejas bija manāms vēl 12. maijā uzsnigušais sniegs, ābeles skolas ābeļdārzā sāk ziedēt tikai tagad tā pa istam, bet pie durvīm jau klauvē gada isākā nakts un Vasaras Saulgriežu smaržu buķete ar visu to maģisko burvību, ko varam ievīt vainagā, tāpēc

Lielā talka Dārznīcas pilskalnā

Lielā talka, kas norisinājās 16. maijā, bija mazliet citādāka un ne tik ierastā veidā. To noteica būtiski ārkārtējās situācijas ierobežojumi, pulcēties atļauts līdz 25 cilvēkiem, liekot uzsvāru uz individuālu talkošanu. Talkas organizatori Armands Kecko un Mareks Kļaviņš, liekot galvas kopā un plānojot brīvdienu plānus, izlēma, ka šogad jāpiedalās talkā un jāsakopj kāda noteikta pagasta vieta. Uzmanējot pagasta pārvaldes vadītāju Reini Silupu, Silviju Čuksti, Ivetu Kaparkalēju, nolēmuši, ka Dārznīcas pilskalns būs tā vieta, kura jākopj un tā nedrīkst aizaugt.

Pilskalns ir valsts aizsargājams piemineklis, kurš ir īpašs ar savu spirālveida augšupejošo terasi un vēsturi. Kā atzina jaunais pagasta pārvaldes vadītājs Reinis, talkošana pilskalnā bija lieliska doma, bija iespēja paveikt cēlu darbu sabiedrības, pagasta labā, protams, ievērojot visus noteiktos ierobežojumus. Pagasta pārvaldes vadītājs lūkojas ar cerību, ka šāda veida talkošana nebūs vienu reizi gadā.

Šī talka ir tikai sākums, šo tradīciju jāturpina ar cerību, ka piepulcēsies vēl krietns pulks entuziastu. Pārsteidza, cik daudz talkotāju sapulcējušies, jo līdz pēdējam brīdim šķitis, ka būs jātalko vieniem. Šogad tradicionālā zupas ēšana izpalika, bet katrs bija parūpējies par pusdienām un siltu dzērienu.

Talkas ideja bija spontāns lēmums. Pagasts ir liels, ir daudz iekoptu un skaistu vietu, bet ir vietas, kurām

No kreisās: S. Čurkste, A. Čurkste, A. Zariņš, M. Kecko, A. Kecko, J. Putniņš, I. Kļaviņa, R. Silups, M. Kļaviņš, M. Kļaviņš, A. Pūrmālis, K. Reinis.

darba roka jāpieliek. Sākotnēji nebija nojausmas kā būs, kā norisināsies viss talkošanas process. Ierodoties talciniekam, viss notika dabīgi un nepiespiestā gaisotnē. Atskatoties uz piedzīvoto, ne tik labvēlīgiem laika apstākļiem, tas nemaz netraucēja, jo līdzās bija dzīvespriecīgi cilvēki, kuri vienojušies vienam, kopējam mērķim.

Prieks, ka šo pasākumu atbalstīja tik daudz brīvprātīgo. Spēks ir sadarbībā, kopā būšanā. Var jau sēdēt mājās uz sūkstīties, ka pagastā viss ir slikti,

nekas nenotiek, bet gribētos teikt, ka katram roka jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu iet. Attīrot pilskalnu virsotni un taku, šī varētu kļūt par ievērojamu, atpūtas, apskates vietu jebkuram cilvēkam, kurš vēlas pabūt vēsturiskā un skaistā dabas nostūrī. Darbi tika sākti laikus, tika attīrīta virsotne un daļa takas, darba vēl ir daudz. Rīkojot talkas turpmāk cerības liekam uz lielāku iedzīvotāju atsaucību.

Laura Zariņa

BĒRNU DĀRZĀ

Nekas neapstājas, tikai jāpielāgojas

Martā mūs pārsteidza ziņa par Ministru kabineta rīkojumu Nr. 103 „Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu” saistībā ar straujo Covid-19 izplatību. Valdība lēma par labu daudziem ierobežojumiem, lai apturētu šī vīrusa izplatīšanos. Šie ierobežojumi skāra arī izglītību. Skolas savu darbu sāka attālināti, bet pirmsskolas izglītības iestādes savu darbību klātienē nepārtrauca, tika organizētas dežūrgrupas. Arī mūsu bērnudārzā “Sprīdītis” tika izveidota dežūrgrupiņa. Vecāki, uztraucoties par savu atvašu veselību, meklēja risinājumus, kā nodrošināt savu bērnu palikšanu mājās, kas strā-

dājošajiem bija liels apgrūtinājums. Tā kā Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24. panta 6. daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir neatstāt bērnu līdz septiņu gadu vecumam bez pieaugušo vai personu, ne jaunāku par 13 gadiem klātbūtnes, daudziem vecākiem nebija iespējas savu bērnu atstāt mājās, tādēļ šie bērniņi apmeklēja dežūrgrupu.

Dežūrgrupas atrašanās vieta tika organizēta pa nedēļām. Kamēr vienā telpā atradās bērni, otrā pedagogi un auklīte veica grupas telpu, dokumentāciju kārtošānu, mazus telpu krāsošanas darbiņus, lai bērniem ie-

rodotos savās grupiņās, tos sagaidītu patīkamas telpu vizuālās pārmaiņas. Tika arī veidotas jaunas didaktiskās spēles, plauktos nonāca bērniem sen aizmirstas spēles, rotaļlietas un kluči. Sējām puķītes ar cerību, ka bērni maijā atgriezīsies bērnudārzā, varēs tās iestādīt katrs savā podiņā, izgreznot to un pasniegt kā dāvanu Māmiņdienā, bet diemžēl ārkārtas situācija tika pagarināta un bērni puķu stādīņus izstādīja bērnudārza puķudobēs.

„Lienītes” grupiņas bērniem, kuri neapmeklēja bērnudārzu, tika veidoti attālināto mācību uzdevumi. Tos veidojot, tika ņemts vērā attiecīgais ga-

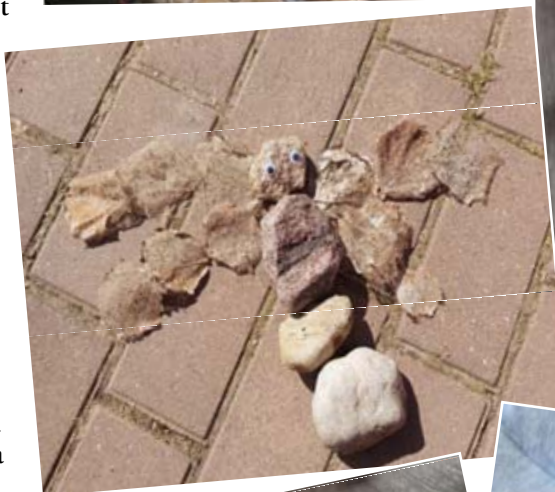
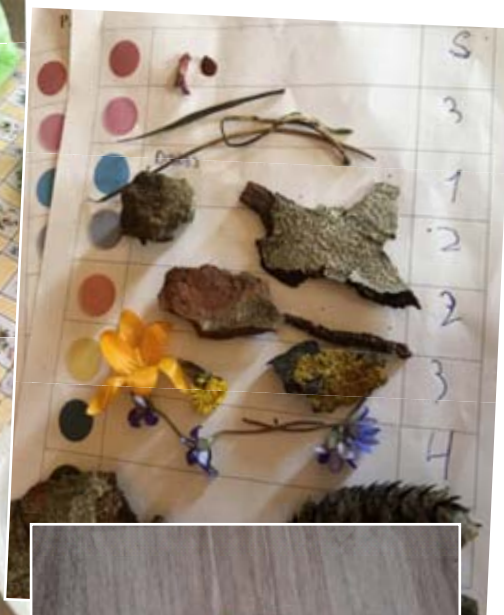

Bērnu iesūtītie darbiņi, mācoties attālināti.

dalaiks un tā iespējas, aktuālas tēmas. Centāmies neizmantot daudz darba lapas, uzsvāru liekot uz darbošanos patstāvīgi, kā to prasa jaunā kompetenču izglītības sistēma. Un, protams, kur bez radošajiem darbiņiem – mana skaistā Lieldienu ola, cik dažādi ir kukaiņi u.c darbiņi. Vecāki apzinīgi un savu iespēju robežās sūtīja atgriezenisko saiti, kā veicies ar attālināto uzdevumu veikšanu. Saziņai tika lietota whatsapp grupiņa un „Lienītes” grupiņas e-pasts. Mums, skolotājām, bija ļoti patīkami redzēt, ka arī vecāki ņēma dalību un bija ieinteresēti par uzdevumiem. Piemēram „Pavasara krāsu medības” iesaistījās visa ģimene, kas uzdevumus pārvērtā par kopīgu ģimenes pārgājieni. Un kas gan var būt vēl jaukāk, ja varam apvienot patīkamo ar lietderīgo?! To bērnu ikdiena, kuri apmeklēja bērnudārzu klātienē, nepagāja tikai spēlējoties, bet veidojo interesantus un radošus darbiņus-izzinot pasauli. Tie, kuri gatavojās iet uz skolu, atkārtoja pamatprasmes un iemaņas, kas būs nepieciešamas turpmāk.

Ir mazliet skumīgi, jo šis laiks ir darījis un izdarījis tā, lai lielais notikums mazā cilvēciņā dzīvē, ko sauc par izlaidumu, būtu citādāks, nekā tāds, kāds ir bijis draugiem, kaimiņu bērniem. Šogad uz skolu pošas 5 bērni. Katrs ar savu ES, ar savu gaišumu, ar talantiem un jau ar saviem mērķiem. Šis noteikti bija citādāks izlaidums, kā citus gadus. Tiesa gan ar vecākiem, svinīgo koncertu bet bez radinieku klātbūtnes. Lai arī situācija priekš mums – pedagogiem, ir mazliet skumīga, centāmies šo svētku dienu padarīt īpašu, ne mazāk skaistu, priekpilnu, gaišu un neaizmirstamu „Lienītes” grupas absolventiem. Visi mūsu 5 Saulesstariņi gaida ar nepacietību, kad varēs doties uz skolu un smelties jaunas zināšanas.

Vēlamies pateikt lielu paldies ve-

cākiem, kolēģēm no „Meža mātes” grupas, vadītājai un medmāsiņai par sapratni šajā ārkārtas situācijas laikā, mums visiem tas bija interesants posms un tas pierādīja, ka protam meklēt risinājumus, pielāgoties ne-ikdienišķai situācijai un būt saprotoši vienam pret otru. „Lienītes” grupiņas

absolventu vecākiem novēlām būt tikpat lielam atbalstam saviem bērniem, kā līdz šim. Jūsu bērni Jums ir paši labākie un ļaujiet viņiem tiekties uz viņu mērķiem – viņiem viss izdosies!

Sintija,
„Lienītes” grupiņas skolotāja

Sveiciens Kusas pamatskolas 9. klases absolventiem!

Ceļa sākumā mūs pārņem bailes; mēs gribam visu izdarīt pareizi.
Bet dzīve mums ir tikai viena – kurš tad ir izgudrojis šo „pareizi”.
Paraugš noder vien salīdzināšanai, lai mēs redzētu, kā citi izprot dzīvi.
Mēs bieži apbrīnojam citu cilvēku gājumu un tikpat bieži varam
mācīties no citu cilvēku kļūdām.
Taču kā veidot savu dzīvi labāku, – katra paša ziņā!
/Paulu Koelju/

Novēlu dzīvē izdarīt pareizās izvēles, bet galvenais –
atrast sevi un kļūt par iedvesmu citiem!
MC „1. stāvs” vadītāja Iveta,
sakot PALDIES par kopā būšanas laiku un uz tikšanos!

NEPALIEC MĀJĀS

8. augustā plkst. 20.00

Lauteres kultūras namā viesosies

Nacionālā teātra aktieris

JURIS HIRŠS

ar koncertprogrammu

„Brīnumi notiek”

Ieejas biļete 5,00 EUR.

Biļetes no 27. jūlija varēs iegādāties arī
iepriekšpārdošanā.

Cienījamie Aronas pagasta iedzīvotāji!

Kamēr valstī un novadā izsludinātā ārkārtas stāvokļa dēļ nevaram tikties klātienē, aicinu ikvienu padomāt, ar kādiem mūsu pagasta cilvēkiem vai ģimenēm vēlētos tikties tad, kad tas būs iespējams. Sarunās pie tējas tases tuvāk iepazītu līdzcilvēkus, kuri strādā, darbojas un savā aizrautībā šķiet dzīvesbagāti ar savu redzējumu uz lietām, kas notiek apkārtnē.

Tie varētu būt – seniori, bijušie saimniecības „Viesiena” darbinieki, pagasta uzņēmēji, zemnieki, skolotāji, ikviens pagasta iedzīvotājs. Tā būtu iespēja tuvāk iepazīt savu pagasta ļaudis, jo katrs mēs ar kaut ko esam īpašs.

Ierosinājumus gaidīšu līdz 30. jūnijam, rakstot uz epastu: rudite.prikule@madona.lv vai zvanot pa telefonu 26531050. Aicinu ikvienu (arī pagasta jauniešus) izteikt savas domas un dalīties ar idejām.

Rudīte

MŪŽĪBAS BALSS

“Paņem līdzi saules glāstu,
Ko tev draugu rokas liek,
Lai tev, smilšu klēpi dusot,
Mazu brīdi siltāk tiek.”
(P. Priede)

Reģistrētie mirušie:

Gita Čurkina

mirusi 03.04.2020. 53 gadu
vecumā

Zintauts Purviņš

miris 07.04.2020. 86 gadu vecumā

Veneranda Meikulāne

mirusi 08.04.2020. 78 gada vecumā

Juris Grāvītis

miris 13.04.2020. 79 gadu vecumā

Guntars Ābols

miris 28.05.2020. 65 gadu vecumā

EKSKLUZĪVS AICINĀJUMS

– visiem, kuri ēd saulespuķu sēklas un tās piesplauj uz trepēm un citās redzamās vietās, visiem, kuri veikālā iegādājas čipsus, saldējumu, končās, sulu paciņas un citus kārumus, bet to iepakojumus nomet vienkārši zemē, zālītē utml., visiem, kuri smēķē un izsmēķus met puķudobēs, uz taciņām u.c. vietās, kur staigājam – neesiet CŪKMENI! Pricēsimies par savu apkārtni un nepiemēsim Aronas pagastu!

www.aronaspagasts.lv

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES
IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta
pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3,
Madonas novads, LV-4847

Avīzes redaktore – Laura Zariņa,
e-pasts: aronasvestis@inbox.lv
palīgi: Lolita Tipaine, Rudīte Prikule,
Ina Cimere.

Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un fakti precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801